

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 15 STYCZNIA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

W gazecie Petersburskiéy, *le Conservateur Impartial*, z *Petersburga*, pod dniem 3 stycznia, czytamy następujący artykuł: „Zawczora, w sobotę, N. Cesarz Jegomość, z okoliczności pierwszego dnia roku, przyjmował powinszowania i życzenia wyższych urzędników i znakomitych osób dworu. Wieczorem wielki i wspaniały bal maskowy był w salach zimowego pałacu. Obecność Xiążąt cudzoziemskich i przywrócenie pokoju, uroczystości téy, od kilku lat zbiegiem wypadków przerwanéy, nadały postać i świetność do opisanja trudną. Nigdy tak licznę nie było zgromadzenie; rozdano więcéy, 20,000 biletów wchodowych dla mieszkańców klasz wszelkich. Radość najezystszá na wszystkich malowała się twarzach: gromadami bieglu ulubionému Monarszê, który otaczający siebie majestat umié pogodzić z uprzejmością, jednącą dla Niego wszystkich sêrca; Xiążąt, których szczęśliwá ta zgromadziła tu epoka, uważano tu, jako zakłady szczęścia Xiężniczek, z któremi oni mają bydź złączeni, a razem, jako rękocytmia pokoju, który walecznością swą nabyli, a utrzymają przez nowe związki, z *Rossyą* ich łącząciami. Po północy Cesarz Jegomość i Najjasniejsza familija oddaliłi się ze zgromadzenia. Wielka jeszcze liczba widzów na pokojach została. Obchodu tak wspaniałego, na którego przyzodobienie wszystko się łączyło, żaden nie zmieszał przypadkiem. Wieczorém miasto całé było oświeconé.”

Ruski Inwalid z dnia 4 stycznia zawiera z *Petersburga*: „D. 28 grudnia mieli szczęście bydź przedstawiani Cesarzowi Jegomości: konsul hollenderski *Tesz*; Radzca poselstwa duńskiego, konsul jeneralny *Mejer*; kapitan gwardyi króla szwedzkiego, *Hedenberg* teyże gwardyi porucznik, hrabia *Armfeld*; angielski kapitan floty, *Moberli*; i wojujący słachcie angielski *Kler*.”

U Xiążęcia *Kurakina* 1go z 30go grudnia, licznę i świetne było zgromadzenie, do którego około godziny 11tej przybyli Xiążęta *Ichmość*: następcy tronu *Niderlandzkiego* i *Wirtemberskiego*, następcy *W. Xiążę Weymarski*, Xiążę *Au ust Oldenburski*, z osobami swoich orszaków. W ocy goście raczyli bydź uczestnikami balu. Poseł perski takóże się znajdował. Tańcé we dwóch odbywały się salach. Po wybiciu godziny 12tej, huczna muzyka obwieściła początek *Nowego-Roku*; a całé zgromadzenie z pośpiechem złożyło powinszowania Gospodarstwu domu, Xiążęciu *Kurakinowi* i saméy Xiężnie, jego małżonce.

Wieczorém w dzień nowego roku dany był wielki bal maskowy w salach zimowego pałacu: biletów rozdano 24,600: Wieczera była w przy sposobionym do tego teatrze hermitażowym. Niepodobną wyobrazić piękniejszego i bardziej czaru-

jącego widoku, nad oświecenie téy sali. Była to gorejąca świątynia, w któręy mnóstwo naturalnych kwiatów, a mianowicie piramida z kwiatow na stole, u którego się znajdowały Najjasniejsza familija i Wysocy jey goście, prawdziwie zachwycającym była widokiem.

Ruski Inwalid z d. 5 stycznia umieścił Rozkaz dzienny, dany dnia 1 stycznia, przez który mianowani zostali Adjutantami bokowymi Jego Cesarzkiej Mości: Półkownik gwardyi finlandzkiéy, *Perfki*, z pozostaniem przy obowiązkach dotąd sprawowanych; półkownik półku huzarskiego *grodzieńskiego*, Xiążę *Ipsylanti*.

Uwolnieni ze służby: huzarskiego pułku gwardyi półkownik *Andrzejewski*, z rangą jenerał majora i wolnością noszenia munduru, w nagrodę chwalebny służby i ran odniesionych: — Dowódzca 3go korpusu pieszego, jenerał piechoty, *Dochturow*, z wolnością noszenia munduru, i połową pobieranéy gaży; wydziału kwatermistrzowskiego, orszaku Jego Cesarzkiej Mości, Jenerał Major *Renne*, z mundurem, a za służbę wyzény lat 30 z połową gaży; wszyscy na własną prośbę.

Kurs petersburski: dukat hollenderski nowy r. 11 k. 60, stary 11 r. 40 k.; Zmiana srebra 305 kop. za rubla.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny r. 4 k. 7; dukat, r. 11 k. 95; imperyal r. 40.

z *Warszawy* dnia 13 stycznia.

Na mocy danego upoważnienia przez N. Cesarza i Króla, J. C. Mość Wielki Xiążę *Konstanty*, Wódz naczelny woyska Polskiego, rozkazem dziennym z dnia 27 grudnia r. z., udzielił żądane dymisy następującym Officerom, z dawnéy służby, nieumieszczonym w terażniejszey organizacyi:

Adjutant kommanderujący, Półkownik *Józef Szumlański*. — Adjutant połowy Major *Józef Gajewski*. — Z służby Francuzkiéy Kapitanowie: *Roquelier*, *Pawel Magalon* i *Kasper Łuzewski*. — Z dawnéy gwardyi Francuzkiéy Porucznicy: *Wincenty Placzkowski* i *Raymund Skorzewski*. — Adjutanci Polowi: Porucznik *Marcin Stawiński* i *Felix Karzewski*. — Z dawnego woyska Kapitanowie: *Prof Lelewel*, *Czesław Moniuszko*. — Z dawnego Korpusu żandarmów, Kapitan *Marcelli Malewicz*. — Adjutant placu *Jan Eudelle*. — Z dawnego pułku 1go piechoty Kapitan *Hiacenty Kochanowski*, z pozwoleniem noszenia munduru; Podporucznicy: *Józef Dzierżański* i *Nikodem Ruszczyc*, pierwszy z pozwoleniem noszenia munduru — Z dawnego pułku 2go piechoty Podporucznicy: *Józef Rudzki* i *Wincenty Szuwałski*. — Z dawnego pułku 6go piechoty, Kapitanowie: *Karol Bereźniewicz*, *Józef Lubieński*; Podporucznik *Ignacy Zaryn*. — Z dawne-

go pułku 8go piechoty Kapitan *Benedykt Gurski*, z pozwoleniem noszenia munduru; Porucznicy: *Ignacy Zaborowski* i *Franciszek Wolski*. — Z pułku 10go piechoty Pułkownik *Henryk Kamiński*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 11go piechoty, Porucznik *Franciszek Zalewski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 12go piechoty, Pułkownik *Maciej Wierzbński*, z pozwoleniem noszenia munduru; Kapitan *Ignacy Maruszewski*, Porucznik *Antoni Kozłowicz*; Podporucznicy: *Witalis Zarębski* i *Ludwik Szpiner*. — Z pułku 14go piechoty Kapitan *Jan Taroni*, Porucznicy: *Józef Szamota* i *Alexander Karski*; Podporucznicy: *Józef Łuszczewski* *Onufry Mostowski* i *Władysław Morzkowski*. — Z pułku 15go piechoty Kapitan *Ignacy Kozłowski*, Podporucznik *Jędrzej Dębicki*. — Z pułku 16go piechoty, Kapitan *Romuald Maszewski*; Podporucznik *Ludwik Woyniłowicz*. — Z pułku 18go piechoty *Kazimierz Nahajewicz*. — Z pułku 19go piechoty Porucznik *Józef Rossadowski*. — Z pułku 20go piechoty Podporucznik *Apolinaryusz Przecławski*. — Z pułku 22go piechoty Podporucznicy: *Józef Staszkwicz* i *Jan Petzold*; z legionu Nadwiślańskiego Kapitan *Uniżyński Tomasz*; Porucznik *Adam Kulczyński*. — Z dawnych Strzelców Litewskich Pułkownicy: *Józef Kossakowski* i *Jan Lubański*; Podporucznik *Szeliski*. — Z pułku dawnego 1go jazdy Kapitan *Krzysztof Mackiewicz*; Porucznik *Wincenty Jankowski*. — Z dawnego 2go pułku jazdy Podporucznik *Jan Chociszewski*. — Z dawnego pułku 3go jazdy Kapitan *Wenczesław Raszewski* i *Fortunat Rządowski*, ostatni z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 6go jazdy, Kapitan *Jonasz Koziell*; Porucznik *Jan Ofkierko*. — Z pułku 7go jazdy Kapitanowie: *Józef Sutkowski* i *Jan Grabowski*, obydwaj z pozwoleniem noszenia munduru, *Józef Czacki*; Podporucznik *Franciszek Mrozowicki*. — Z pułku 2go jazdy Kapitan *Stanisław Zakrzewski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 12go jazdy, Podporucznik *Franciszek Kuźmiński*. — Z pułku 13go jazdy Porucznik *Józef Świętosławski*. — Z pułku 14go jazdy, Kapitan *Felix Szymanowski* z pozwoleniem noszenia munduru; Podporucznik *Floryan Karczewski*. — Z pułku 15go jazdy, Kapitan *Stanisław Bohdan* i Porucznik *Alexander Zebrowski*, obydwaj z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 16go jazdy, Kapitanowie: *Józef Bernowicz* i *Antoni Stadnicki*, ostatni z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 17go jazdy Pułkownik *Konstanty Rejcki*, z pozwoleniem noszenia munduru; Kapitan *Józef Giedroyć*; Podporucznik *Onufry Bohdanowicz*. — Z pułku 7go jazdy legijonu Nadwiślańskiego, Kapitan *Augustyn Przyszychowski*. — Z ułanów Xięstwa Bergskiego Kapitan *Józef Zakrzewski*. — Z dawnéj jazdy Kapitan *Marcin Matuszewicz*. — Z dawnéj kompanii pontonierów Porucznik *Piotr Waruński*. — Z dawnego korpusu inżynierów Porucznik pierwszy *Józef Bartosiewicz*. — Z dawnéj artylleryi pieszéj Pułkownik *Antoni Górski* z pozwoleniem noszenia munduru. — Kapitan *Józef Monkiewicz*, Porucznicy pierwsi *Kazimierz Brodziński*, *Stanisław Moskalski* i *Adam Wiński*; Porucznik drugi *Jan Sienkiewicz*. — Z pułku 1go strzelców konnych, Kapitan *Maciej Kosmicki*, z stopniem Majora i pensją dożywotnią. — Z pułku 3go piechoty liniowej Podporucznik, *Jan Stencel*. — Z pułku 1go strzelców pieszych Porucznik *Brzozowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 3go strzelców pieszych

Porucznik *Bilewicz*. — Z pułku 4go strzelców pieszych Porucznik *Jan Wiszniewski*. — Z pułku 4go strzelców konnych Kapitan *Romocki*.

Podług rozkazu dziennego z dnia 15 Grudnia 1815, otrzymują żądane dymissye, następujący Officerowie nieumieszczeni w teraźniejszej organizacyi, którzy żądali uwolnienia od służby z pensją, nim prawa ich do teyże rozpoznanem zostaną:

Jenerałowie brygady: *Dominik Dziewanowski* i *Ignacy Kamiński*, obadwaj z pozwoleniem noszenia munduru. — Kommandanci Placu: Majorowie, *Piotr Łuszczewski* i *Hyacynty Ciecieszewski*, pierwszy z pozwoleniem noszenia munduru; Kapitanowie: *Jan Zdanowicz* i *Jan Krajewski*. — Z dawnego Szt bu głównego, Kapitan *Michał Lewiński*. — Z dawnéj gwardyi Litewskiéj, Porucznik *Jan Kutaczowski*. — Z służby Francuzkiéj, Kapitan *Józef Jaskolski*. — Z korpusu żandarmów, Kapitan *Onufry Zdebiński*. — Z dawnego pułku 1go piechoty, Podporucznik *Ludwik Dobrowolski*. — Z dawnego pułku 2go piechoty, Kapitan *Jan Chlebowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnego pułku 3go piechoty, Kapitan *Ignacy Szczawiński*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnego pułku 4go piechoty, Kapitan *Władysław Ptachecki*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Podporucznik *Augustyn Lafleur*. — Z dawnego pułku 5go piechoty, Kapitan *Ignacy Kulesza*, z pozwoleniem noszenia munduru; Porucznik *Teodor Zaremba*; Podporucznik *Wojciech Hersz*. — Z dawnego pułku 6go piechoty, Kapitan *Antoni Kazubowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnego pułku 7go piechoty, Porucznicy: *Józef Piotrowski* i *Kasper Stępowski*, ostatni z pozwoleniem noszenia munduru; Podporucznicy: *Longin Gąbkowski* i *Michał Chrzanowski*. — Z dawnego pułku 8go piechoty, Podporucznik, *Tomasz Rudzki*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 10go piechoty, Kapitanowie: *Józef Wrablewski* i *Władysław Zdebiński*, obadwaj z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 11go piechoty, Pułkownik *Alexander Chlebowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 13go piechoty, Kapitanowie: *Augustyn Grudowski*, i *Kazimierz Machnicki*, Porucznik *Michał Radoliński*. — Z pułku 14go piechoty, Kapitanowie: *Taroni*, *Felix Pracki*, i *Wincenty Jaroszewski*. — Z pułku 15go piechoty, Kapitan *Gabryel Dąbrowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 19go piechoty, Kapitan *Piotr Bogdanowicz*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 21go piechoty, Kapitan *Franciszek Przyłuski* i Porucznik *Józef Alexandrowicz*. — Z pułku 3go piechoty legionu Nadwiślańskiego, Kapitan *Maciej Wasilewski*, z pozwoleniem noszenia munduru; Porucznik *Antoni Skorupski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 4go piechoty legiojonu Nadwiślańskiego, Porucznik *Jakób Powecki*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnego Pułku 1go jazdy, Major *Wincenty Adamowski*, z pozwoleniem noszenia munduru; Porucznicy: *Kazimierz Krzyżanowski* i *Julian Ujazdowski*, ostatni z pozwoleniem noszenia munduru, Podporucznik *Felix Bogurski*. — Z dawnego pułku 2go jazdy Podpułkownik *Jakób Piasecki*, z pozwoleniem noszenia munduru, Podporucznicy: *Antoni Stęfański* i *Blażey Kowalewski*. — Z dawnego pułku 3go jazdy, Podporucznik *Nepomucen Koszucki*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 7go jazdy, Kapitan *Klemens Hulewicz*. — Z pułku 8go jazdy, Podporucznik *Tomasz Boruchowski*. — Z pułku 9go jazdy Podporucznik *Józef Podczaski*. — Z pułku 13go jazdy Podporucznicy: *Dominik Będowski*, *Felix Kaczorowski*, i *Józef Oradowski*, ostatni dwaj z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 14go jazdy Podporucznik *Franciszek Zabłocki*. — Z pułku

17go jazdy, Kapitan *Józef Klonowski* — Z pułku krakusów, Podpułkownik *Kajetan Rzechowski*, i Podporucznik *Józef Holiński*, obadwy z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 7go jazdy legijonu Nadwiślańskiego, Kapitan *Kajetan Wojciechowski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnego korpusu inżynierów, Kapitan *Waurzyniec Woronicz*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnéy artylleryi pieszczy Kapitanowie *Aloizy Milewski* i *Michał Wyganowski*, ostatni z pozwoleniem noszenia munduru. — Z dawnéy artylleryi konnéy, Kapitan *Franciszek Modzelewski*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z batalionu pociagu, Kapitan *Tadeusz Bliziński*, Porucznicy: *Józef Falecki*, i *Xawery Kamiński*; Podporucznicy *Jędrzej Dąbrowski*, i *Franciszek Lubierski*.

Przeznaczeni na Kommandantów twierdz *Zamojska* i *Modlina*: Jenerałowie brygady, *Wasilewski* i *Malachowski*; równie jak przeznaczony na Kommandanta Placu miasta *Kalisza*, Major *Rogowski*; rozpoczną pełnienie powierzonych im obowiązków, od dnia 20 grudnia, (1go Stycznia) 1815 roku.

Rozkaz dzienny z dnia 26 grudnia r. z. ogłasza, iż Najjasniejszy Cesarz Jegomość i Król raczył mianować Ministrem prezydującym w Kommissyi wojny, Jenerała dywizyi *Wielhorskiego* Członka Komitetu wojskowego.

Rozkazem dziennym z dnia 26 grudnia r. z. na mocy upoważnienia J. C. Mci Wielkiego Xięcia, przez J. C. K. Mośc, przeznaczeni zostają: Na Adjutantów polowych przy Jenerale brygady *Przebendowskim*, z pułku 1go ułanów Podporucznik *Lambert Ruszewski*. — Przy Jenerale brygady *Lubińskim*, z pułku 2go strzelców konnych, Kapitan *Calkowski*.

Otrzymują żądane dymissye.

Z kwatremistrzostwa jeneralnego, Porucznik *Antoni Malczewski*. — Z pułku 4go strzelców konnych, Kapitan *Roman Trzeciński*, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 4go ułanów, Podporucznik *Marcin Mutuski*. — Adjutant 1wszey brygady artylleryi pieszczy, Porucznik *Adolf Szultz*.

Podług rozkazu dziennego z dnia 26 na mocy upoważnienia jak wyżej otrzymuje żadaną dymissyą, z pozwoleniem noszenia munduru, Jenerała brygady, Xiążę *Michał Radziwiłł*.

Podobnież podług rozkazu dziennego z dnia 27 grudnia r. z. Adjutanci polowi przy Jenerale dywizyi Xięciu *Sulkowskim*, Jenerale Adjutancie Najjasniejszego Cesarza Jegomości i Króla, rachować mają starszeństwo swoje: — Porucznik *Tadeusz Dzierzbicki* w pułku 3cim strzelców konnych; Podporucznik *Gościński*, w pułku 2gim strzelców konnych.

Nakoniec rozkazem dziennym z dnia 27 grudnia r. z. J. C. Mości Wielkiego Xięcia, na mocy zwykłego upoważnienia, otrzymują żądane dymissye: Z pułku 8go piechoty liniowey Podporucznik *Święcicki Antoni*. — Z pułku 4go strzelców pieszych, Kapitan *Siemoński Antoni*. — Z dawnego pułku 17go jazdy, Kapitan *Józef Klonowski*, z pozwoleniem noszenia munduru.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE FRANCYA

W gazecie *Korrespondentä hamburskiego* czytamy, z *Paryża*, pod 29 grudnia: „Mniemany *Delin*, którego w *St. Malo* uwięziono, twierdził najprzód, że się nazywa *Karol z Nawarry*, i że się urodził w *Nowym Orleanie*. Potem oświadczał się być synem *Ludwika XVI*. Obeyście się jego i rozmowy nie okazują, żeby miał dobre wycho-

wanie: nie umie nawet pisać i ma pomieszanie zmysłów; mają go za prostego wyrobnika, imieniem *Philippot*, z *Verennes*.

Obywatele miasta *Nancy*, na znak wdzięczności dla Rossyyskiego Jenerała *Pincer*, ofiarował mu piękną lulkę z piany morskiej, którą Król *Stanisław* od Cesarza *Franciszka I* był otrzymał. — Papież mianował *P. Kreutzinger*, mera *Strasburskiego*, kawalerem złotey ostrogi. — We Francyi południowey, wielu protestantów, dla uniknienia przesladowań, zostało katolikami. — Doniesienie, że 12toletnia córka *Lavalletta* i jej służąca w klasztorze osadzone zostały, jest bezzasady. *Panna Lavallette* jest już od kilku lat na pensyi w *Paryżu*, do której z więzienia oycy swego, razem ze służącą bez przeszkody powróciła. *Pani Lavallette* jest z domu *Beauharnois*, córka jedynaczka, francuzkiego Senatora *Beauharnois*, który był szwagrem nieboszczyki Cesarzowej *Józefiny*. — Syn dozorcey więzienia *Conciergerie*, *Rocquette*, usiłuje usprawiedliwić oycy swego przez gazetę *Journal de Paris*, i zapytuje, ktoby mógł być tak okrutnym, azeby czuley małżonce, rozpaczającej nad nieszczęściem męża, kiedy pożegnawszy się z nim raz ostatni opuszcza go łzami zalana, ośmielił się zerwać chustkę z twarzy, którą bolesć swoję zakrywa? Gdyby oyciec jego czuł się do winy, nie byłby zaraz, po dowiedzeniu się o tém zdarzeniu, uwiadomił Prefekta policyi. Ze Prefekt ten znając przywiązanie oycy jego do sprawy Króla, powierzył mu to miejsce; obowiązek swój sprawował wiernie, czego dostatecznym jest dowodem, że on *Marszałkową Ney*, gdy mu dla oswobodzenia męża cały swój majątek ofiarowała, z gniewem od siebie odprawił.

Ciągle się pogłoska utrzymuje, iż w Izbie Deputowanych podane będzie wniesienie względem przywrócenia we *Francyi* Jezuitów. Zapewniają, że niektóre osoby tego zakonu przybyły już do *Bordeaux*, *Tuluzy*, &c.

Mówią tu, że *Lavallette* tym sposobem dostał się do *Bruxelli*, że przebrany za postyliona zamawiał na każdej stacyi pocztowey konie, dla Panów, za nim jadących. — Pruski Jenerał, były gubernator *Paryża*, *Baron Müffling*, wyjedzie jutro do *Cambray*, i bawić się będzie w głównej kwaterze Xięcia *Wellingtona*. — Rozeszła się znowu pogłoska, że Xiążę *Richelieu* złoży sprawowanie swego ministeryum, i że na jego miejscu będzie Xiążę *Montmorency*. Mówią téż o nowych ministrach sprawiedliwości i policyi. Izba Deputowanych obwinia ich, że się przyłożyli do ułatwienia ucieczki *Lavalletta*.

Paryż, dnia 1 stycznia. Xiążę *Otrante* (*Fouché*) Poseł u dworu *Drezdeńskiego*, jest odwołany. Zapewniają, iż zabroniono mu powracać do *Francyi*. — Półkownika *Faudras*, brata Xiężny *Rovigo*, miano aresztować, i zaprowadzić do opactwa. — Wyrokiem Królewskim postanowiono, że godność Para i tytuł Xiążęcia po Xięciu *Talleyrand* przejdzie na jego brata, Hrabiego *Talleyrand-Perigord* i jego potomstwo. — Z *St. Cloud*, *Boulogne*, &c. wyszły już woyska angielskie. — Dnia 29go grudnia, zszedł z tego świata sławny geograf *P. Mentelle*, w 86 roku zycia. — Gazeta *Journal de Paris*, po dwóch dniach przerwy, znowu w zwyczajnym czasie wychodzi. — Dnia 23 grudnia przybył Xiążę *Angouleme* do *Bijonny*, a na d. 28 oczekiwany był w *Bordeaux*. — Wczora wszedł do *Paryża* pułk artylleryi francuzkiej, mający 14 dział. Przybyłyteż liczne oddziały gwardyi Kró-

lewskiej, piechoty i jazdy, które przyjęte były w posród okrzyków: Niech żyje Król! — Osadzenie Paryża przez woyska cudzoziemskie już ustało. — Wyszło tu na jaw pisemko pod tytułem: *Zbrodnie Skonfederowanych*, oraz srodki zniszczenia tey sekty anarchicznej i umocowania tronu *Burbonów*, przez *P. Gavand* — *Sir Sidney Smith*, ogłosił tu wezwanie do skiadki dobrowolney, na rzecz wykupienia chrześcian w niewoli barbaryjskiej będących. Król francuzki znajduje się także w liczbie subskryptorów, jako *W. Mistrz orderu s. Ludwika*. Oliary przyymują się: w Paryżu u *PP. Perregaux i Lafitte*, w Wiedniu u *P. Fries & Comp.*, w Genui u *P. Gaulis*, w *Bruxelli* u *P. Schumacker*, a we *Frankforcie* u Pana *Bethmann*.

Gazeta berlińska donosi z Paryża, pod 1 stycznia: „Dnia 31, przyymował Król powinszowania Izby Parów i Deputowanych. — Dnia 30 rozwiązania zostali królewska lekka jazda, muszkietery &c. Gwardya zajmuje jey miejsce. — Dzień wyjazdu Xięcia *Wellingtona* jeszcze nie jest wiadomy. — Marszałka obozowego *Dessalles* uwięziono. — Marszałek *Victor* znajduje się w Paryżu. — Napis pod posągiem *Ludwika XVI.* ma być taki: „*Francya oswobodzona Ludwikowi XVI;* a pod nim uroczysta przysięga deputacyi narodu francuzkiego. — *Brysano (Maret)*, *Real* i *Regnault de St. Jean d'Angely*, biczę *Francyi* za czasów *Bonapartego*, przed wyniesieniem się swoim byli Redaktorami gazet i pisali gazety: *Logographe*, *Patryota*, i *Przyjaciel Praw*. — O przybyciu *Lavaletta* do *Bruxelli*, pisze jedna z gazet tamecznych: „*Pogłoski tego rodzaju są niepewne, i życzyby należało, iżby niedowierzano wybiegóm pewney partyi, która ma słuszne dla siebie powody do nadawania zamiaróm swym pewnego kierunku. Podobnież rozgłoszono niedawno, o przybyciu do Niderlandów Pana Real, jednakże tego nie było: chyba, że się on w zakęcie jakim ukrywał.*”

Wciskanie się Pani *Lavalette* do *Tuyleryów*, a nawet aż do Króla, sprawiło: wzruszenie Królewskiego zdrowia, skassowanie strazy gwardyi boko-wey, która odbywała służbę przed jego pokojami, a dla Xięcia *Raguzy (Marmont)*, który ją wprowadzał, ukaranie jednomiesięcznym aresztem — *Lavalette* uszedł, wskoczywszy w ubiorze białogłowskim do karyolki, przed więzieniem *Conciergerie* na niego czekający, i tak zniknął w ulicach rozległego Paryża. Wczasy tym, kiedy sąd przysięgłych o jego śmierci stanowił, grał on w szachy z Panem *Tischer* i wygrał dwie partye. Córka jego jest za Anglikiem, *Sir George Prescott*, stryjcem londyńskiego bankiera *P. Prescott*.

Pracują z pośpiechem około zamku w *Namur*. — W *Awenionie* ciągle trwają rozruchy, i coraz się powiększają.

Gazeta *J. de la Meurthe* donosi z *Nancy*, że dowodzący tam *dywizyą bawarską* Jenerał *Porucznik*, wydał d. 17 grud rozkaz dzienny w treści: „*Zołnierze mojej dywizyi dopuszczali się, szczególnież po wsiach, słów, które naruszają spokoyność powszechną i dodają śmiałości źle myślącym. Oświadczam przez niniejsze, iż wszyscy żołnierze bawarscy, kiórzyby słowem lub uczynkiem, terażniejszy porządek rzeczy we Francyi naruszali, a szczególnież jeśliby przeciw prawemu Rządowi powstawali, naysurowiey ukarani będą.*”

Pani *Patterson*, rozwódka po *Hieronimie Bonapartum*, pierwsze teraz ma miejsce na wszystkich balach Xięcia *Wellingtona* w Paryżu, i jest przedmiotem powszechnego uwielbienia, równie dla piękności jak i przymiotów swoich.

Podług ostatnich doniesień z *Madrytu*, nie ulega już żadney wątpliwości wiadomość, o mającym nastąpić małżeństwie Króla *Ferdynanda VII.* z córką *Regenta Portugalskiego*. Xiężniczka oczekiwana jest w *Kadyxie*. Król ma wieku lat 32, a Xiężniczka *Marya Teressa* urodziła się 29 kwietnia 1793. Siostra jęy, *Marya Izabella Franciszka*, urodz. 19go maja 1797, jest także zaręczona (jak mówią, z Xiążęciem jednym francuzkim).

Paryż, dnia 2 stycznia. Podług niektórych gazet, miał *Lavalette* przybyć do *Anglii*. — Uszedł on z więzienia za pomocą przekupstwa. U dozorcycy znaleziono około 80000 fr.; a przy klucznym 1800 fr. Obydwóch osadzono w więzieniu *la Force*. — *Lavalette* miano rozstrzelać dnia 21go grudnia, zrana o godzinie 7. Zonę zaś zapewniano, że sprawa jego dnia 21 o godz. 10, jeszcze w ostatniej instancyi roztrząsaną będzie. — Marszałek *Marmont* i *Margrabia Barillac*, oficer gwardyi, który Marszałka do Króla wpuszcili i rangę stracił, mieli się wyzwać na pojedynek.

Ney zostawił $2\frac{1}{2}$ miliona fr. Długi jego mogą wynosić $\frac{1}{2}$ miliona, a koszta processu do 300,000 fr. Piękny jego majątek wiejski pod *Chateaudun*, cenią więcej miliona fr.

Reszta woyska angielskiego opuściła Paryż d. 27go grudnia. Xiążę *Wellington* uda się za niemi dnia 30 lub 4go t. m. Zyczeniem Króla było, iżby się Xiążę w Paryżu został. Atoli żądał on mieć przy sobie 12,000 Anglików, a Ministrowie zezwalali tylko na dwa półki. — *Monsieur* został członkiem klubu ulicy *Therese* (tak nazwanych *Hideux*). — Aby zagładzić wszystko, cokolwiek przypomina *Bonapartego* lub jego rodzinę, znoszą wszystkie popiersia, posągi i wizerunki, osoby dynastyi tey wyobrażające. Toż samo uczyniono już i w *Wersalu*.

Dziennik księgarski zapowiada wyście ciekawego dzieła, pod tytułem: *Upadek Anglii (Decadence de l'Angleterre)*. Dzieło to jest ułożone przez wielu Anglików, a w *Londynie* na jaw już wydane, dedykowane zaś *Kancelarzowi Izby skarbowey*. — W gazecie *Journal des Debats*, miesce przekreślone, oznaczone jest zostawieniem białego miesca, niczem nie zadrukowanego.

(z *Gaz. ryzk. Zusch.*) Na posiedzeniu Izby Deputowanych, d. 27go grud., zdawał *P. Corbieres*, w imieniu Kommissyi, sprawę o projekcie do prawa względem powszechnego przebaczenia, które, mówiąc jego słowami, jest przedmiotem życzenia, czyli obawy wszystkich Francuzów. Podane są w niem ważne odmiany, jako to n. p. w art. 2.) Królowi wolno jest, w przeciągu dwóch miesięcy, od chwili ogłoszenia prawa, oddalić z *Francyi* wszystkich, którzy są objęci w liście drugiej wyroku z dnia 24 lipca, jeżeli do żadnego sądu jeszcze powołanymi nie byli, oraz pozbawienia ich wszelkich nadanych im bezpłatnie dóbr, tytułów i urzędów. 3. Wyłączeni są zpod powszechnego przebaczenia: 1) ci, którzy się przyłożyli do powrotu przywłaszczy-ciela, i w tym zamiarze z nim, albo pomocnikami jego na wyspie *Elbie* związki utrzymywali; 2) ci, którzy przed d. 24 marca obowiązki ministra albo Radzcy stanu od niego przyjęli; 3) mianowani przez Króla Prefekci, którzy przywłaszczyciela przed 23 marca uznali; 4) Jenerałowie, Dowódcy dywizy-

ni albo departamentowi, którzy się za przywłaszczytciem, przed wejściem jego do Paryża oświadczyli; 5) naczelnie dowodzący generałowie, którzy wojska swoje przeciw armii Królewskiej stawili. Podług brzmienia 4go artykułu wyroku z dnia 24 lipca, w ogólności powinni oni być sądzeni, nieinaczej tylko podług zwyczajnych form i praw, stosownie do konstytucyi. Tymczasem dziesięcioletnie przedawnienie, które 657ym artykułem kodexu kryminalnego jest oznaczone, ograniczone zostało dla nich do trzech miesięcy. 6) W następujących zład poszukiwaniach prawnych, skarb publiczny, jako uszczerbek ponoszący, domagać się będzie od osadzonych wynagrodzenia. Dochód z pomienionego ukarania pi-niężnego użyty będzie na opłatę podatku wojennego. 7) Rodzice i następcy Napoleona Bonaparté, jego stryjowie, synowcowie i synowice, jego bracia, ich żony i potomstwo, wygnani są na zawsze z Królestwa &c. 8) Sędziowie Królobóystwa, którzy uragując się z nieograniczonej prawie dobroci, głosowali za podaną przez przywłaszczytciela konstytucyą, albo sprawowanie urzędów od niego przyjęli, i przez to jawnie się okazali nieprzyjaciółmi prawego rządu, wygnani są na zawsze z królestwa, i obowiązani pod karą 55 artykułem kodexu kryminalnego przepisana, opuścić je, poczem żadnych w niem praw obywatelskich używać, ani też bezpłatnie nabytych dóbr, godności i pensy posiadać nie będą mogli. — Po zdaniu sprawy przez P. Corbiere zapisano się więcej sta osób, które za i przeciw temu projektowi mówić mają.

Dnia 22go grudnia, wświęcił Biskup diecezji Quimper w kościele s. Sulpicyusza nie mniej jak 94 księży. — W Paryżu ma krążyć tajemne pismko, które radzi przywrócenie przeszłej dynastyi we Szwecyi. — Gdy Kommissarz Królewski P. Bellard, w Izbie Deputowanych powiedział, że ona nie ma prawa pociągać Króla i Agentów jego do odpowiedzialności, powstało głośne szemranie, i zaczęto wołać: Do porządku! Do porządku!

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW.

(Z gaz. Korresp. Hambur.) Z Bruxelli d. 2 stycznia. Zapewniają iż wkrótce wydzie rozkaz królewski, niepozwalający w Niderlandach pobytu dla tych Francuzów, którzy wyrokiem Króla Francuzkiego pod 24 lipca są objęci — Falszywych sztuk 20 frankowych kilka milionów pokazało się w obrócie w Belgijach. — Jenerał Hrabia Woronóu, ma swoją kwaterę w Mübeuge. — Merlin de Douay, Garnier de Santes, jenerał Excelmans, i inni Francuzi, którzy się z kraju swojego wyniesli, otrzymali rozkaz, ażeby najdalej do połowy lutego Belgije opuścili. Wszystkim zaś, wymienionym w wyroku Króla Francuzkiego z dnia 24 lipca, przejazd tylko na przyszłość przez Belgije ma być pozwolony.

WŁOCHY.

Podług gazety wiedeńskiej, Oesterreichischer Beobachter, NN. Cesarz Jmóć i Cesarzowa Jeymóć, d. 31 grudnia o godzinie zięcy z południa, wśród nieopisaney radości ludu, wjazd uroczysty do Lombardzkiej odprawili stolicy. — Gazety medyolańskie ogłosiły urządzenie rządu lombardzkiego względem aktów urodzenia i śmierci, które znowu przez plebanów, na miejscu urzędników cywilnych, utrzymywane będą. — W dzień nowego roku, wyższe władze cywilne i wojskowe, C. K. instytut znakomitsi obywatele ze slacty, złożyli powinszowanie Cesarzowi, i przyjęci byli od J. C. M. z największą łaskawością. Nazajutrz by-

ło przedstawienie różnych osób Cesarzowi i Cesarzowej Jeymóci.

Podług gaz. Journal de Francf. Król neapolitański, na pamiątkę świetney obrony Gaeta, przez Xięcia Hesse-Philpsthall, rozkazał, ażeby pałac tego księcia, w Neapolu, wyporzadzony był kosztem skarbu królewskiego — Okręt angielski 100 działowy, Boyn, pod sprawą admirała Exmouth, w nocy d. 27 wszedł do Luwoinu, a przybył z Genuy.

Podług gaz. Journal des Debats, Cesarz zmniejszył podatek gruntowy i opłatę od wychodzącego jedwabiu; pozwolił także wprowadzać bydło z Węgier do krajów lombardzko-weneckich. — Na ostatnim balu w Wenecyi, Cesarz był w masce i miał ubiór weneckiego szlachcica. — Wielkie zagadnienie, względem wolności portu weneckiego, nie zostało jeszcze rozwiązane. Opiera się temu interes miasta Triestu, któreby przez to znacznie szkodowało; ale pochlebiamy sobie Wenecyanie, że to bynajmniej nie strzyma Cesarza od udarowania miasta ich wielkimi przywilejami.

(Z gaz. Korresp. Hambur.) Jenerał Bianchi znalazł niespodziewaną przeszkodę w objęciu księstwa Casa-Lanza: dama jedna polska, której Napoleon dał to księstwo, chciała się przy swoim prawie utrzymać, ale naturalnie, żadny to nie znalazło uwag. — W Neapolu kompanja jedna starała się o przywilej, pod pewnymi warunkami na krążenie przeciw Earbarisków, i oświadczyła się uzbroić 4 fregaty i 12 galer. — Xiążę Taillerand otrzymał także uposażenie od Króla Neapolitańskiego, czyniące dochodu rocznego 60,000 fr. — Między stolicą apostolską, a W X. Toskańskim, pierwszych dni grudnia nowy konkordat zawarty został. — Izład genewski wyznaczył P. Pictet za kommissarza do ustanowienia granic z królestwem sardyńskim, stosownie do ostatniego traktatu paryzkiego.

ANGLIA.

(Z gaz. Korresp. Hambur.) z Londynu d. 29 grudnia (przez Hollandyą). Zawczora umarł tu wice-admirał, Gardner, w 45 roku życia. — Dotychczasowy tutejszy ambasador portugalski, hrabia Founchal, w teyże godności do Rzymu jedzie. — Była tu pogłoska, że jenerał Lavalette pod przybranem imieniem do Londynu przybył; ale dotąd pewniejszey o tem niema wiadomości. — Arcy-Xiążęta Austryaccy są teraz w Brighthon. — Okręt, Karol Moira, z Chin przybył; gdy płynąc przed wyspą s. Heleny kotwicę chciał zarzucić, zmuszony został do dalszego płynienia.

Z Londynu (przez Hollandyą) d. 2 stycznia, „powiadają, iż w układzie jest teraz rzecz względem wydania księżniczki Karoliny za jednego z Arcy Xiążąt Austryackich. W tym celu w sobotę odbyła się w Brighthon rada gabinetowa, na której wszyscy znakomitsi ministrowie i radcy tajni obecni byli. Znajdowali się także Xiążę Klarencyi i Lord Melville. Lord Anchorst przed wyjazdem do Chin był na pożegnaniu u Xięcia Rejenta. — Xiężniczka Karolina z Weymouth do Windsor powróciła. — Arcy Xiążęta Jan i Ludwik do Londynu powrócili, i byli wczora na obiedzie u Xięcia Cumberland. — Na wyspie Francuzkiej odkryto spisek przez Francuzów robiony, którzy wyspę opanować chcieli. Spisek ten przez przybycie okrętu wojennego zupełnie uśmierzony został. — Wielu mieszkańców wyspy s. Heleny wystali rzeczy swe na wyspę Wniebowstąpienia. — Pani Lavalette miała już od męża swego listy z Bruxelli otrzymać, inni utrzymują, że się on jeszcze w Paryżu ukrywa. —

Arcy Xiążęta Austryaccy w towarzystwie P. Congrewe oglądali zamek w *Arundel*. — Liczba żołnierzy morskich w *Anglii* zmniejszoną została do 6,500, a wczasie wojny wynosiła 25,000 ludzi.

N I E M C Y.

z *Drezna* dnia 26 grudnia.

Dzień urodzin naszego króla obchodzono onegdaj z uroczystością, dotąd nieznaną. Wojsko, założą tu stojące, zgromadzone było na nabożeństwo na dziedzińcu koszar, na którym także znajdowali się młodzi Xiążęta. — Minister gabinetowy, Hrabia *Elmsiedel*, dał ucztę dla znakomitszych Urzędników cywilnych i dla Posłów zagranicznych.

Jenerał Major *Mellentin*, dał obiad dla znakomitszych wojskowych, na 100 osób. Żołnierze byli także traktowani mięsem i napojem; wieczorem oświecono koszary. Miasto także było oświecone.

Zebrano dla ubogich 1,400 talarów, z których 500 odbierze Towarzystwo dobroczynności pod zarządzeniem, a z procentu tej summy, dawać będzie corok, dnia 25 grudnia, posiłek ubogim.

W *Lipsku* Towarzystwo *Jablonowskich* odprawiło pierwsze posiedzenie, dawno przerwanych swych obrad.

Nagroda za odpowiedź na zapytanie: *O wpływie Niemców na oświatę Polski, od wprowadzenia Chrześcijańskiej religii, aż do zejścia ze świata pierwszego Króla z pokolenia Jagiellów, Władysława*, wartująca 24 czerwonych złotych, przyznana została dwóm współubiegającym się: Xiędzu *Stenzel*, współczłonkowi filozoficznego Gimnazjum w *Lipsku*, i Panu *Topolskiemu* z *Poznania*.

Towarzystwo, z przyczyny w *Gdańsku* lokowanego, i od roku 1811 procentu nieprzynoszącego kapitału swego, niemogłoby było zapłacić nagrody, gdyby było niemiało w zapasie jeszcze kilku medaliów.

Xiążę *Sasko-Koburgski* otrzymał wielki krzyż orderu wojskowego Sgo *Henryka*, a Austryacki Jenerał, Xiążę *Ferdynand Koburg*, otrzymał order korony rucianey.

S Z W E C Y A I N O R W E G I J A.

Od brzegów *dolney Elby* dnia 2 stycznia.

Stany Państwa Szwedzkiego i Seymu Norweskiego, ułożyły akt obejmujący nowe stosunki, zasze między temi dwoma Państwami, który przez Króla uznanym został. Pierwszeństwa Królestwu Norwegii, przez koronę przyznane, zostały w nim zatwierdzone.

W przypadku wyboru następcy tronu (jeżeli by nie było żadnego prawnie dziedzicznego następcy), będzie zwołany Sejm w Norwegii i Szwecyi. Król, albo Rząd tymczasowy, poda projekt względem następstwa tronu. Sejm i Stany, każdy oddzielnie za siebie, przeznaczą dzień elekcyi, jednakże nie później jak dnia 12go po oddaniu projektu. Dniem wprzód obie strony obiorą Wydział, który, w przypadku padnięcia głosu obóch stron na różne osoby, połączywszy się, większością głosów wybór stanowi.

Karlstadt jest miejscem zgromadzenia się wydziału obudwóch Państw, złożonego z 36 osób, i z 8miu Assessorów każdego Państwa.

Na zgromadzeniu Seymu zgodnie przyjęto postanowienie, że Król wiczy następcą tronu *Karol Jan*, w przypadku słabości Króla, będzie miał moc prowadzenia rządów, podług ustaw Królowi Norwegii służących.

S Z W A Y C A R Y A.

Ostatnie układy w *Paryżu* stały się szczególnie znaczącymi dla *Szwajcaryi*, gdyż nietykalność jej ziemi i neutralność stała, przez sprzymierzone Mocarstwa następującem oświadczeniem zawarowane zostały:

Oświadczenie.

„Gdy przystąpienie *Szwajcaryi* do deklaracyi dnia 20 marca 1815, wydanej przez Mocarstwa, które traktat *Paryzki* podpisały, Ministróm Cesarskich i Królewskich dworów, postanowieniem Seymu *Szwajcarskiego* z dnia 27go kwietnia przyzwolicie obwieszczonem zostało, już wtedy nic nie było na przeszkodzie wygotowaniu dokumentu przyznania i zaręczenia nieustannie trwać mającey neutralności *Szwajcaryi* w jej nowych granicach, jak one przez powyższą deklaracyą oznaczonemi zostały. Tymczasem Mocarstwa uznały za rzecz potrzebną, podpisanie tego dokumentu przeciągnąć aż dotąd, aby można było mieć wzgląd na zmiany, które z wypadków wojennych i z wynikających ztąd wcieleń w granice *Szwajcarskie*, nastąpić mogły; jako też na umiarkowania mogące zayść względem okręgu, który w korzysciach *Szwajcarskiej* neutralności przeznaczonych, ma mieć udział.

Kiedy zmiany te, traktatem *Paryzkim* dziś zawartym, oznaczone zostały, przeto Mocarstwa, które deklaracyą *Wiedeńską* z dnia 20 marca podpisały, udzielają niniejszemu uroczyste i autentyczne uznanie neutralności *Szwajcaryi*, i dają jej rękojmią nietykalności jej terytorium, podług nowych granic, tak jak one przez kongres *Wiedeński* i traktat dzisiejszy *Paryzki*, oznaczone zostały, i jak one, stosownie do załączonego wyciągu z protokołu dnia 3go listopada, który *Szwajcaryi* z posiadłości *Sabaudzkiej* pomnożenie zapewnia, w celu zaokrąglenia kantonu *Genewskiego*, i połączenia opasanych przez niego krajów, daley jeszcze oznaczonemi być mogą.

„Mocarstwa uznają również neutralność części *Sabaudyi*, które w dokumencie kongressu *Wiedeńskiego* z dnia 20 marca i w traktacie *Paryzkim* z dzisiejszej daty uznaniami zostały, za mające mieć udział w neutralności *Szwajcaryi*, jak gdyby do niej należały.

„Mocarstwa, które deklaracyą z d. 20 marca podpisały, wynurzają uroczystym sposobem w niniejszym dokumencie: że neutralność i nietykalność *Szwajcaryi*, niemniej, jak jej nieuległość wszelkiemu obcemu wpływowi, prawdziwemu dobru polityki Europejskiej odpowiada.

„Oświadczaia daley: iż z wypadków, które pociągnęły za sobą przejście wojsk sprzymierzonych przez część terytorium *Szwajcarskiego*, nie będą mogły i niepowinny być czynionemi żadne, dla neutralności *Szwajcaryi* niekorzystne wnioski.

„Przechód dozwolony od kantonów w układzie z dnia 20 marca, jest naturalnym skutkiem dobrowolnego przystąpienia *Szwajcaryi* do zasad, które Mocarstwa, traktat *Przymierza* dnia 20go marca podpisujące, oświadczyły.

„Mocarstwa uznają z ukontentowaniem: że mieszkańcy *Szwajcaryi*, w owych czasach doświadczonych dowiedli, iż umieją nieść wielkie ofiary dla powszechnego dobra i sprawy, od wszystkich Mocarstw *Europy* bronionej; że pokazali się godnymi wielkich korzysci, jakie im tak przez postanowienia kongressu *Wiedeńskiego* i traktat *Paryzki* dzisiejszej daty, jako przez obecny dokument (do którego, aby przystąpiły, wezwane są wszystkie Mocarstwa *Europy*), zapewnionemi zostały.

W dowód tego, niniejszy dokument wydany i podpisany został, w *Paryżu* d. 20 listopada 1815.

(podpisano) Xiążę *Metternich*; Baron *Wessenberg*; Xiążę *Richelieu*; Lord *Castlereagh*, Xiążę *Wellington*; Xiążę *Hardenberg*, Baron *Humboldt*; Xiążę *Razumowski*, Hrabia *Capo d'Istria*.

AMERYKA.

(Z gaz. Oester. Beob.) Podług doniesień z *Jamaiki* pod 1 listopada, *Kartagena* trzymała się do końca października. Jenerał *Morillo* wysłał bryg wojenny, *Godó*, do *Jamaiki*, zapewne, dla powtórnego urzędownie żądania, o przysłanie dla jego woyska żywności: gdyż woyska jego przez niedostatek rzeczy do pierwszych potrzeb w nader dotkliwem są położeniu.

(Z *Korrespondenta hamburskiego*) Na *S. Domingo* d. 19 października burza straszliwe porobiła szkody. — D. 15 listopada w *Karolinie południowey* umarł *P. Salomon Ribiet*, mając lat 143. Urodził się on w *Anglii*, potem się do *Ameryki* wyniósł. Kilka dniami przed śmiercią na polowaniu jelenia zabił. — Między Stanami *Amerykańskimi* i niektórymi pokoleniami *Indyanów*. bardzo bliskie są kroki nieprzejacielskie. — Woyska angielskie *Martynikę* i *Trynidadę* opuściły, i do *Anglii* powracają. — Kupcy wyspy *S. Tomasa* Admirałowi *Durham* ofiarowali gwiazdę dyamentową orderu *łazienego*, za troskliwość, jakię od niego doznali, kiedy miał dowództwo na wodach *Indy zachodnich*. — Kuryer czyni postrzeżenie: że wiadomości z hiszpańskiej *Ameryki południowey*, prosto przychodzące, zawsze są dla insurjentów przychylné; odbierane zaś przez kolonije, co dni 14 odmieniają się; te nakoniec, które przez *Hiszpaniją* przychodzą zawsze są o korzyściach rojalistów.

WYSPY JOŃSKIE

(Dokończenie traktatu zaczętego w Numerze przeszłym.)

Art. 4. Dla tém przedszego dopełnienia oznaczeń poprzedzających artykułów, tudzież dla ugruntowania nowę politycznéy organizacyi, poda Lord Kommissarz naczelny opiekuńczego Mocarstwa formy, według których zwoływaniem byđź ma prawodawcze zgromadzenie, którego działania przez niego w czasie układania nowego aktu Konstytucyi należycie kierowanemi, i N. Królowi *W. Brytanii* i *Irlandyi* z prośbą o zatwierdzenie podanemi będą. Aż do ukończenia tego, zatrzymają rozmaite wyspy *Jońskie*, swoje teraźniejsze ustawy, i sam tylko Król *W. Brytanii* może w nich czynić odmiany.

Art. 5. Ażeby mieszkańcom *Zjednoczonych Stanów wysp Jońskich* zabezpieczyć owe korzyści, jakich się od opiekuńczego Mocarstwa spodziewac powinny, tudzież dla ułatwienia wykonania praw z téy opiekuńczęy Władzy wynikających, N. Król *W. Brytanii* mocen jest osadzić twierdze i warowne miejsca kraju, i osady w nich utrzymywać. Pod naczelnem dowództwem Wojskowych *J. K. Mości* zostawać będą i te siły zbrojne, które dotąd te *Zjednoczone Stany* posiadały.

Art. 6. N. Król *W. Brytanii* zezwala, aby z Rządem pomienionych Stanów *Zjednoczonych* zawarta była osobna umowa względem kosztów, jakie w stosunku do ich przychodów na utrzymanie będących już twierdz, na żywienie i żołd załóg An-

gielskich, i na ich liczbę w czasach pokoju, łożone byđź mają. Taż umowa oznaczy także stosunki, jakie między rzeczoną siłą wojskową i Rządem *Jońskim* zachodzić powinny.

Art. 7. Bandera handlowa *Zjednoczonych Stanów wysp Jońskich*, powinna byđź od wszystkich współumawiających się Mocarstw, za banderę wolnego i niepodległego Kraju uznana. Bandera ta będzie miała też same kolory i herby, jak przed rokiem 1807, a prócz tego jeszcze takie, jakie N. Król *W. Brytanii* na znak opieki, pod którą *Jońskie Stany* zostają, przydadź za rzecz stosowną uzna. Ażeby tey opiece tém dzielnieyszą nadadź podporę, wszystkie porty i zatoki rzeczonych Stanów ogłaszają się niniejszym traktatem we wszystkich honorowych i wojskowych prawach, za częścią *Angielską* Jurysdykcyą składająca. Handel między *Zjednoczonymi Stanami Jońskimi* i Krajami *J. C. K. Apostolskiey Mości*, będzie tych samych korzyści i łatwości używać, jak handel między *W. Brytanią* i rzeczonymi *Zjednoczonymi Stanami*. Nie będą się w nich inni znajdować Pełnomocnicy, tylko Ajenci handlowi i Konsulowie, którzy mając sobie jedynie tylko popieranie stosunków handlowych powierzone, tymże samym prawom podlegać mają, co Ajenci handlowi i Konsulowie winnych niepodległych Państwach.

Art. 8. Wszystkie Mocarstwa, które traktat *Paryżki* z d. 30 maja 1814 i akt *Wiedeńskiego Kongressu* z d. 9 Czerwca 1815 podpisały, równie jak i N. Król oboję *Sycylii* i *Porta Ottomańska*, wzywają się do przystąpienia do niniejszey umowy.

Art. 9. Niniejszy akt ma byđź zatwierdzonym, a zatwierdzenia w przeciągu dwóch miesięcy, lub prędzey jeszcze, jeżeli można wymienionemi byđź powinny. Dla wiary tego podpisali obustronni Pełnomocnicy akt niniejszy i wycisnęli na nim pieczęci swoje.

Działo się w *Paryżu* d. 5 listopada roku Pana i *Zbawiciela* naszego 1815.

(podpisy) *Castlereagh. Wellington.*

Xiąże Razumowski. Hrabia Capo d'Istria.

Gazeta Londyńska Kuryer czyni z tego powodu następującą uwagę. Połączenie wysp *Jońskich* pod wyłączną opieką *Anglii*, jest naywiększey wagi dla *W. Brytanii*, a razem ma wpływ na pomyślność mieszkańców tych wysp; to bowiem przyczyni się niezmiernie do odbytu naszych rękodzielnych towarów, a wraz z *Maltą* i *Gibraltarem* panowanie nasze na śródziemnym morzu zapewni. Lecz i z drugiey strony Rząd *Angielski* wszystkiego użyje, ażeby te piękne okolice na nowo zakwitły. Nie wiemy jeszcze dotąd wszystkich uchwalonych w téy mierze prawideł. Tyle jednak poprzedniczo wiadomo, że w *Itace* ma byđź założony Uniwersytet, tym jedynie końcem, ażeby *Grecki* język w całej jego czystości ożywić. Mieszkańcy wysp *Jońskich* znaleźli przy téy sposobności w ziomku swoim, *Hrabi Capo d'Istria* dzielnego pośrednika.

Dozwala się drukować: *Z. Niemczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Piarów.*

r. Od *Litewsko Wileńskiego Cywilnego Gubernatora.*

Ogłasza się iż ustanowiony w mieście *Moskwie* za *Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI* rozkazem Komitet, na zawarcie umów względem dostarczenia dla *Armii* sukna, wzywa utrzymujących sukienne fabryki, aby bez zwłoki czasu raczyli stawić się w onym osobieście, lub przez prawnie umocowanych *Plenipotentów*, celem załatwienia téy koniecznéy potrzeby skarbu, a *JW. Minister* wewnętrznych interessów wystawując wła-

sną w tém korzyść *PP. Fabrykantów* (bo ile będą mieli zręczności zrobić obrót w kapitałach, powiększając zbyt rękodziel swoich w pewne miejsce, tyle same fabryki ich mogą mieć wielką wygodę przez to, że za dostarczone przez nich sukno w cenie, jaka z licytacyi wypadnie, bez zwłocznie dostaną zapłatę) zaręcza, że mogące pierwey zdarzać się w podobnych zdarzeniach z powodu byłych wojennych wypadków zamitrzeżenia w opłacie, tą razą niemogą nikomu służyć za pretext obawy, gdyż w celu regularnéy opłaty

za mającemi teraz nastać umowami, przedsięwzięte należyte środki. Nadto zaś jeżeliby kto z nich miał jaką zaległość w Kommissoryacie lub Admiralicji, za dostarczone sukno z poprzednich Kontraktów, JW. Minister za odebraniem uwiadomienia, jaka komu należy summa, za jaką ilość sukna, i za jaki czas, przyymie na siebie staranność ku przyspieszeniu satysfakcyi, i nadal każdy może wprost udawać się do JW. Ministra w zupełnej nadziei opieki Jego.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

1 Kommissya Sądowa Edukacyina na Gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwód Białostocki ustanowiona, do wiadomości podaje: iż dla wyłączenia tak samey summy kapitalney rubli srebrnych 12,555 kop: 55 $\frac{1}{4}$ — jakoteż zaległych od niej procentów, dobra ewikcyi za tę summę uległe, do dziedzictwa Chorążego Witebskiego Wincentego Hłaski należące, w Guber: Mohylewskiej powiecie Sieńskim położone, do wyprzedazy przez licytacją w Kommissyi zadeterminowane, z powodu niejawienia się kontrahentów, wyprzedawane teraz będą w Mohylewskiej Izbie skarbowey, w terminach przez tę skarbową Izbę oznaczonych — *pierwszym* dnia 26 Aprila — *drugim* dnia 10go Maja idącego 1816 roku — życzący przeto wzmienione dobra Wiacior nabyć, bądź za gotowe pieniądze, bądź przez ubezpieczenie summy powyższej z remanentami funduszowi edukacyinemu należney, wzywają się: aby na przerzeczony termin w Mieście Gubernskim Mohylewie w tameczney skarbowey Izbie opatrzeni formalnościami prawem przepisane jawili się — O czem dla wiadomości potrząknąć do Gazety Kuryera Litewskiego podać, a dla opublikowania po Guberniach, Rządóm Gubernskim przy komunikacyach exemplarze obwieszczenia przesłać, taż Kommissya determinuje. — Januaryi 12 dnia 1816 roku. —

Adam Hrabia Chreptowicz Kommissarz.

Michał Dmuhowski Pisarz.

1. Wedle Ukazu JEJEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc

Z powodu uczynioney w dodatku do gazety Korrespondenta Warszawskiego za Nrem 26 w dniu 1 kwietnia 1815 roku, ręką naby niejakiego JP. Stanisława Hromyki Sędz. Niewiedzą w którym kraju i Dystrykcie mianującego się, w publiczney awizacyi, że ma u siebie obecne żadnemu powątpiewaniu nie uległe dowody w sparciu exystencyi testamentu s p. Walentego Wolezackiego Biskupa Tomasenskiego w roku 1809 nastać mianego do tyczące razem upewnić zdolne że ów Hromyka za Pieczętarza do tegoż testamentu był osobicie przez Biskupa proszonym i pisał się — Xiądz Taulery Wolezacki Kanonik Inflantski, brat rodzony tegoż Biskupa i ponim jedyny następca w celu spełnienia wyroku w Sądzie Ziem. Wileńskim pod rokiem 1814 Kwietnia 29 dnia zaszłego, ponownie wszystkich w dniu 10 Czerwca przez gazetę Kuryera Lit. pociągniętych; a szczegunnie JPana Stanisława Hromykę, dopiero jawiącego się przez ninieyszą — Edyktalną Pozwą przed Sąd Ziemski Ptu Wileńskiego jako po dekrete powtórnym niestannym na tymże Hromycę w roku idącym Januar 10 dnia otrzymanym w tymże Ziemskim Wileńskim Sądzie wzywa po raz trzeci loco per agendae executionis, czyli w miejscu Eksekucyi do usprawiedliwienia się z rejestru taktowego z następnych powodując przyczyn. Imo Gdy WW. tytuło testament przez Urodz. Fabijana Szukiewicza pod rokiem 1811 miesiąca Listopada. Urodz. Symplicyanowi Popławskiemu Prezydentowi Ziem. Lidzkim wręczony, a przezeń do Sądu Ziem. Wileń woryginalie reprodukowany, w podpisach Biskupa i pieczętarzy z zewnętrzney swojej postawy jawną fabrykacją zbrodni niewiedzieć przez kogo spełnionę odliczył i wysławił tak dalece, że i Popławski i dasi Donatorowscy Moniuszkowie, Trzemetsoy Wolk Sędzia i Petroschionon go się wyrzekli a Sąd Ziemski Wileński w wid ku odkrycia sprawy rzecz całkowitą o sprawunek tego zparęgału do Regestrów taktowych odesłał, i Xiędzu Kanonikowi Wolezackiemu pociągnąć wszystkich do rozprawy pozwą Edyktalnym determino-

wał. — 2do Zaczyn gdy przedmiot osnowany do rozbioru Materji zasługuje izby przez wszystkie stopnie dowodów przechodził podług srog sci Ustaw na taki rodzaj właściwych. — 3tio W jakowym względzie gdy Urodz. Stanisław Hromyka, w gazecie Korrespondenta Warszawskiego przypowiadając się do uczesnictwa sprawunku tegoż testamentu niby Pieczętarz lubo swoy pobyt w majątku starey woli obwieszcza lecz w jakim kraju, Gubernii, Powiecie, i Parafii ów folwark Exystuj., nie przynosi zawiadomienia, w którym oraz Dystrykcie Urzędem Sędzkiego zaszczycony nieobjasna — Co więc za przybycie osobistego dla udowodnienia swego podpisu do testamentu nie deklarując, wzywa tylko izby się ktokolwiek do jego wprost udał dla przyjęcia świadectwa; przez taki więc sposób gdy Kabaliczną skłonność dl utworu tylko fakcyi nie zasodkrycia prawdy zapowiada. — 4to Statut zaś Litew. w Art. 16 z Rozdz. 1 i Konst. 1726 wrodzaju stosunku do tyczących się staw osobiste przed Sądem rozkazały a osobno Art. 7 z Roz. 780 wzdarzeniu Dysputy własnoręcznych pismów lub ich wpięrania komprować na Sądzie obecnie, nie zaś przez Plenipotentą przeznaczył, nakoniec gdy Art. 2gi z Roz. 8. Pieczętaczami do testamentu Urzędników, a w ich niebytności smą szlachte rodowitą w wielkim Xięstwie Lit. osiadłą wiary godną mieć chciał i determinował, z kąd wypływa rzeczewista powinność izby ów Stanisław Hromyka Pieczętarzem mianujący się i pewność swego podpisu i kondycyje wyrażone podług Statutu udowodnił; z tych więc ogulnie prz powiedzianych pobudek Xiądz Kanonik pozywa Obżalowanego Stanisława Hromykę przed Sąd Ziemski Wileński do Regestrów Taktowych o nakazanie warowania locum standi, a w kolei izby Obżalowany za dójściem przez gazety tēy Edyktalney cytacyi nie tylko sam osobicie do wzmiankowanego Sądu przybywał, ale też złożył nypewniejsze dowody swego urzędowania, i kondycyi, niemniej osiadłości Ziemskiej przez należne od zwierzchności pod którą przebywa świadectwa przy zynawyszkim przyjął nayrychlejszą i żędanym zwłokom niepodległą rozprawą, stopniami stanowi Interessa odpowiedziam, a wrzecie nieokazania dowodów tycze osiadłości Ziemskiej, o postąpienie z ninie wedle Art. 19 i 45 z Roz. 4 tudzież Monarszych Ukazów o rozognienie kar prawami przepianych i powrót wydstków prawnych.

Roku 1816 miesiąca Januaryi 14 dnia, Woźny niżej podpisany świadczę iż Kopiją takową pozwu zgodną z ninieyszym Autentykiem w Sprawie WIXę za Tauleręgo Wolezackiego Kanonika Inflantskiego po Stanisława Hromykę Sędzkiego niewiedzieć w którym kraju i Dystrykcie mianującego się, przed Sąd Ziemski Ptu Wileńskiego do drzwi sądowych tegoż Ziemstwa Ptu Wileńskiego przybitą i przez publicznie osobne Awizacye w Kuryerze Litewskim oznaymiałem i opowiadziałem — Dat ut Supra

Jan Sipowicz woźny Ptu Wileńskiego.

1. Z majątku Jodzianian w Poie Wileńskim Parafii Janickiej, przed Exdywizją 1781go roku zbieg podany z Synem i żoną Józef Altarż czyli Rutowicz, porewizy; zaś 1795 i 1811go roku pozbiegali Jerzy Tarskowicz, Antoni i Ignacy Nowicy Jakób, Stanisław, Antoni i Franciszek Danuszowie; oraz Franciszek Piotrowski, w roku 1815 Septembra 8 dnia uszedł, WW. Bohdanowiczowie Asses. nabywając ten majątek dziedzictwem w r. 1814, nabyli Prawo onych poszukiwania. Zeby więc takowi zbiegli poddani Jodzianicy przy Rewizyi terazniejszey nie zostali tam, gdzie się znajdują zapisanemi; lecz porządkiem Prawa odesłani byli do Ziemskiej Policji dla przystawienia onych do miejsca lub prosto do majątku WW. Bohdanowiczów. Za coby i wszelki koszt nadgrodzonem został, Upraszają. Dnia 13 Januaryi 1816 roku.

Jan Bohdanowicz b. Assessor.

1. Dom cały na Popławach pod Nr. 1333 sytuowany, z meblami i wszelkimi wygodami, z ogrodem, polami do zastiewania jest do najęcia, takż Kanarki, Skowronki kurantow uczone, Sroki gadające, Słowiki są do sprzedania, kto sobie życzy jedno albo drugą nabyć, niech się zgłosi do Aktorki tego domu. Dat dnia 13 Januaryi 1816 roku.

Rozalia Frobenowa, teraż Sołocka Majorowa.

1. W. Katarzyna Wierzbicka Chor: b. woysk Polckh z rodzeństwem, przy wyprzedazy w roku 1814 dnia 18 7bra folwarku Merecza Kautelszki zwanego, w powiecie Wileńskim położonego, zostawiła u kupujących wieczystem prawem tenże folwark WW. Skoczkowski Koll: Ass: 900 rubli srebrnych w zakładzie na uspokojenie pretensyi ugodliwej o 3 włoki lasu, i biorąc oblig od WW. Skoczkowski na wyż spomnione pieniądze, razem wydała im od siebie formalną assekuracyą z warunkiem, iż nie odbierze 900 rubli, aż uspokoi pretensyą: lecz gdy dotąd skutków swey dobrowolney assekuracyi nie czyni; niżej podpisany przymuszony był rozwinąć przeciw W. Katarzynie Wierzbickiej, w Ziemstwie Wileńskim process o zbliżenie skutków takowej assekuracyi, albo o zwrót swego obligu; przeto, aby przed wydaniem decyzyi sądowej nikt pod utratą rzeczy przelewem nienabywał mego obligu narubli srebrnych 900, datowanego dnia 18 7bra 1814 roku, z mocy nieuszkodzoney assekuracyi nie ważnego, przez ninieyszą trzykrotną przez Kuryera Litew. awizacyą ostrzegam. Dnia 11 stycznia 1816 roku.

Jozef Skoczkowski Koll: Ass:

W Xiegarńi XX. Pijarów znajduje się oddzielnie wydrukowana Konstytucya Królestwa Polskiego
Cena exemplarza zł. 1 gr. 10.

2. Od Litewsko-Wileńskiej Skarbowej Izby.

Dożywotnim, Emfiteutycznym, Arendownym i Administracyjnym Dóbr Skarbowych i Starościńskich Possessorom.

O b j a w i e n i e.

Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska od niemałego czasu znajdując swoje rachunki o dochodach z Dóbr skarbowych, pod tytułem Kwarty Dożywotniéy i Emfiteutycznéy, czynszu Emfiteutycznego i dochodu Ekonomicznego bez przerwy, napełnione wielką liczbą Remanentów, jak sama przez się, tak i przez pośrednictwo Rządu Guberskiego Wileńskiego, wielokrotnie przez Niższe Ziemskie Sady najwyższej zalecała wszystkim Tenutorom Starostw i Dóbr skarbowych, aby takowe remanenta narychleń pod obawą srogiéy exekucyi, a nawet utraty Possessyw, do Skarbu Monarszego wnosili i zapłacili; lecz gdy mimo to wszystko, taż Izba Skarbowa dostrzegła, że takowe remanenta nie tylko się nie zmniejszają, ale przez nieakuratne opłacanie w terminach właściwych tychże dochodów za upływające raty, bardziey zwiększonymi; przez rezolucyą w dniu 21 Xbra 1815 roku nastalą, zalecała Sądom Niższym Powiatowym, aby też Sady po raz ostatni zastrzegły wszystkich ogólnie Dóbr skarbowych i starostw Possessorów, że jeżeli takowe remanenta wspólnie z dochodem marcowéy raty tego roku, oraz z wypadającymi za nieakuratną opłatę procentami do dnia piętnastego następującego miesiąca marca do Skarbu Monarszego wniesionymi nie zostaną w ten czas też Sady Niższe Ziemskie nie przyjmując od Dzierżawców żadnych wymówek, ani czekając na nowe też Izby skarbowéy zalecenia, wszystkie ogólnie Dobra skarbowe nieakuratnych w opłacie dochodu Tenutorów. Na mocy Najwyższej przepisanych w dniu 17 Julii 1806 roku prawideł dla urzędzenia tychże Dóbr, wezmą pod swoje zawiadywanie i Izbie Skarbowéy o tym doniosą — Dla czego, aby żaden possessor tychże Dóbr nieskładał się na miejscu opłaty, bądź jakimi wymówkami, niniejsze przez Kuryera Litewskiego czyni się objawienie. Roku 1816 miesiąca Januaryi 10 dnia.

Sowietnik F. Lewski.

Naczelnik stołu Bychowiec.

Pomocnik Kollegski Registrator F. Malewcz.

stawskiéy przyznanéy, czyniący, postanowiłem przez gazetę Kuryera Litewskiego zawiadomić szanowną Publiczność, iż ja wspólnie z wspomnianym bratem moim W. Pułkownikiem Helwigiem wszelkich majątków w gubernii Grodzieńskiéy powiecie Kobryńskim po zejściu z tego świata rodzzonego brata naszego Gustawa Iwanowicza Helwiga odstawnego Majora pozostałych, będąc prawnymi i naturalnymi Sukcessorami, chcąc mieć dostateczną wiadomość o wielości długów przez brata naszego Gustawa Helwiga u różnych osób zaciągniomych i na tychże majątkach opartych, lubo poprzedniczo już w tęgę myśl i przez gazetę St. Petersburgską wszystkich kredytorów zeszłego Gustawa Helwiga do okazania prawnych dowodów pretenzye onych wyswietlających wzywaliśmy i do skutecznego tego zamiaru termin dziewięć miesięcy założyliśmy, o czém i w Rządzie Gubernialnym Grodzieńskim, prosiliśmy, jednakże zycząc dla siebie rychley zego poinformowania się, a kredytorom brata naszego w ich należnościach skuteczniejszoy satysfakcyi, jedynie w tym celu przybywszy w guberniją grodzieńską do powiatowego miasta Kobrynia wszystkich w ogólnosci kredytorów mających prawne dowody od brata naszego Majora Gustawa Helwiga sobie powydawane, powtórnie i najsolenniéy proszę aby w jak najkrótszym ile być może terminie do rzeczonoego powiatowego miasta Kobrynia z pomienionymi dowodami przybyli, albo gdy odległość miejsca lub inne jakie przeszkody przybyć nie dozwolą, z takowych dokumentów sobie służących zdjawszy akkuratnie Kopije z wyrażeniem ilości należnych summ przez pocztę pod adresem moim do miasta Kobrynia przysłać raczyli; z których aj powziawszy poinformowanie się, za obowiązek postanowie starać się ośrodkach dla przedszego onych usatysfakcyonowania. Dat w Kobryniu Decembra 13 dnia 1815 roku.

Odstawny Mejer Eliasz Janu syn Helwig.

5 Majętność Soleniki, w powiecie Wileńskim o milę od miasta Wilna, niekwestyonowanego WJP. Antoniego Goreckiego Porucznika woysk b. Polskich aktorstwa zupełnie ograniczona, obszerności do sta włok zgóra, i znaczną ilość sosnowego lasu zawierająca, cymow ciągłych (prócz szlachty, i wolnych za kontraktami) 30. Kościółek z domem plebańskim, karczem 6 po traktach, zabudowane rezydencyjonalne i ekonomiczne ze spięchrem muryowanym dużym, należyte, ogrod owocowy, kanały, browar z miedzią, i kilkadziesiąt sztuk obory, wysiewu żyta na beczek 25 i więcey. Prócz tego folwark czarny bor i cegielnią, pod prawem emfiteutycznym W. Kożuchowskiego, i XX Missionarzew Wileńskich do liczby lat pewnych mająca, jest do przedania na wieczność; zyczący nabyć ma się zgłosić do niżej podpisanego plenipotenty w mieście Wilnie na Sawicz ulicy w domu W. Woyskiéy Wysogierdowey pod Nrem 97 mieszkającego, i na kontraktach Mińskich niezawodnie znaydować się mającego.

Ignacy Arciszewski Szam: D. b. Poll:

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Rubieżawicze zwanych w powiecie i gubernii Mińskiej położonych teraz będący, dla niegotowości stron, niektórych do odbycia Produktów i Replik, oraz dla nie zjechania się osobiście Kredytorów i Pretensorów zeszłego Adama Grafa Łopota w dniu 1 Xbra 1815 roku, i aż dotąd sprawy Konkursowéy wziąć do namowy niemogąc, w porządku raz trzeci i ostatni zawiadamia wszystkich mających do majątku tegoż Łopota pretensyę, że nieodmiennie w dniu 1 Febr. 1816 roku do namowy weźmie, kto przeto z Kredytorów i Pretensorów Adama Grafia Łopota osobiście od dnia 15 Januar. do 1go Februar. 1816 roku do tegoż Sądu Exdywizorskiego dla urzetelnienia juramentem wierności komportacyi i realności swojéy pretensyi nie stanie, każdego z tych pretensyę i należności skutkiem Remissyinego, i tutejszych poprzedniczo ferowanych, Dekretów, Ammisyi, ulegać, że będą ostrzegając czynność swoję do dnia 15 Januar. 1816 roku odroczą. — 1815 roku Xbra 12 dnia.

Augustyn Klott Exdywizor Prezydujący — Apolinary Lewandowski, Exdywizor. — Franciszek Narkuski Exdywizor. — O zgodności z protokulem świadczą Wincenty Weryha Exdywizor. Rgent.

3. Niżej podpisany w imieniu swoim i z mocy plenipotencyi od brata mojego W. Wilhelma Iwanowicza Helwiga, odstawnego Pułkownika, na dniu 20 Nowembra teraż. 1815 roku mnie wydanéy i w gubernii Jekateryno-

5 Dworek J. Pani Bohdanowiczowey Wdowy na ulicy świętostefańskiej pod Nrem 1,239 z wszelkim zabudowaniem mieszkalnym, stajniami, Wozowniami, z Ogrodem warzywnym, do sprzedania. Każdego czasu ktoby sobie zyczyl nabyć takowy Dworek, niech się uda do W. Ignacego Kotkiewicza, a tam będzie miał zupełną informacyą.

5 Remissą Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1814 9bra 12 dnia zapadłej, przeznaczeni urzędnicy na domiar satysfakcyi wierzycielom moim z folwarku moiego Zaborza w powiecie Oszmiańskim Gubernii Litewsko-Wileńskiej położonego, w dniu 22 Augusta roku ominionego 1815 ad fundum zjechawszy, po ułatwieniu czynnościów pierwszemu zjazdowi właściwych, powtórny zjazd swój do dnia 4 8bra odroczyli, w którym to terminie za nieprzybyciem urzędników, wydane zostało powtórne obwieszczenie zapowiadające dzień 16 9bra, na zjazd ostateczny, w tym terminie gdy równie iak w pierwszym nie złożenie się kompletu z urzędników zjazd takowy bezskutecznym uczyniło, wydałem trzecie już z kolej obwieszczenie w dniu 24 xbra roku ominionego 1815 wskazujące dzień 20 Januaryi roku terażniejszego, na który to dzień iako na ostateczne już ukończenie zwlekającej się exdewizyi moiej tak WW. Urzędników, iakoteż moich wierzycieli naysolenniey mam honor upraszać, aby w wyż wzmienionym terminie do folwarku moiego Zaborza przybyć raczyli i jedni domierzając, a drudzy odbierając winną sobie satysfakcją pożądaną i od dawna utęsknioną mi spokojność powrócić chcieli. 1816 roku Januaryi 2go dnia z Zaborza. —
Wincenty Jakubowski.

2. Sąd Główny Miński, drugiego Departamentu przez mnieyszą publikatę zawiadamia, aby WJPanowie Tadeusz i Antonina z Suszyńskich Pucilowscy Szambelanowie byłego Dworu Polskiego, Adam, Piotr, Józef, Tadeusz, Stanisław, Franciszek, Apollinary z dalszych ich Rodzeństwem Misunowie, Estera z Suszyńskich Łapicka, Konsukcessorowie zeszedłego Felixa Suszynskiego Szambelana w sprawie z WW JPanami Rudominami, o pretensye z dzierżawy Folwarków Filipowszczyzny i Żołnierowszczyzny, wynikłe, do podpisania Extraktu sprawy, czy to sami osobiście, czy też przez swych Plenipotentów do Kancellaryi onego Sądu nieodmiennie w czasie przez ukaz Rządzącego Senstu 1814 roku Xbra 10 nastaly zamierzonym jawili się; w jakim terminie skoro nieprzybędą strony do czytania i podpisania Extraktu, tedy ony popołu z całym Dziełem będzie do decyzji Sądowej podany. — Roku 1815 Xbra 25 dnia. Sekretarz Grzegorz Borodzicz.

2. Niżey podpisany ma honor zawiadomić JWW. WW. Konsukcessorów, obu rodziny po zeszedłych z tego świata Stefanie i Elżbiecie z Gąseckich Szwykowskich Skarb. Ptu Trockiego, że gdy w roku przeszłym 1815 na zjeździe tu w Wilnie interessowanych do sukcessyi, ułatwiały się interessa o sprzedaż majątków i zachodził równy między też familie wszystkimi funduszami podział, żadna strona nie położyła w ów czas pewney determinacyi względem summ na kredytach pozostałych, a Konsukcessorom należnych. Na kilkakrotne wtęy okoliczności nalegania, niżey podpisanego, jedni oświadczyli żądanie zobowiązać w tym celu W. Butryma Rotmistrza Upit. drudzy W. Bortnowskiego Szambelana byłego Dworu Pol. mieć chcieli. — Szanując wołą WW. Gąseckich, do której łączył chętnie niżey podpisany własne postanowienie, uczyniony został od W. Butryma odzew, z przysłaniem wszelkich należnych Konsukcessorom inskrypcyi, lecz W. Butrym dla rozmaitych przyczyn nie przyjął na siebie tego obowiązku, i wszystkie Papiery na powrót niżey podpisanemu odesłał; w takim składzie rzeczy udał się niżey podpisany do W. Bortnowskiego Szamb. któremu własnym i całej rodziny swojej imieniem wydał Plenipotencyą, do poszukiwania, i uzyskiwania kapitałów z procentami i realizowania wszelkiéy inskrypcyi z obowiązkiem zawiadomiania konsukcessorow obu rodziny przez gazetę Kuryera Lit. o wszelkim załatwieniu interessu i doprowadzeniu rzeczy do skutku. Mniema, niżey podpisany, że szanowna WW. Gąseckich familia zechce z swęy

strony równie wydać potrzebne umocowanie, iżby W. Szamb. Bortnowski działać mógł skutecznie bez zwłóki w wzmienionym tu przedmiocie. Dat w Wilnie dnia 6 Januaryi 1816 roku. Kazimierz Szwykowski, Sekretarz b. Legacyi Berlín.

2. Miński Rzymsko Katolicki Konsystorz obwieszcza Ur. Franciszka Latkowskiego o naznaczeniu onemu półrocznego terminu dla odpowiedzi w Dziele Rozwodowym z Instancyi żony jego Ur. Tekli z Chodakowskich Latkowskiej napoczętym, w jakowym przeciągu jeżeli przez siebie lub prawnego Plenipotenta nie zgłosisię. Dzieło etiamsi in contumaciam według Praw ultymarnie przeprowadzone będzie. — Dnia 31 Decembra 1815 roku —
Surrogat X. Ignacy Kondratowicz.
Nr. 1434. Sekretarz Wincenty Stefanowski.

2. W handlu obrazów i kopersztychków, JP. Weissa w Kardynalii na ulicy zamkowej, znajduje się do sprzedania Pantalón, roboty Angielskiej, pięknego kształtu, z drzewa mahoniowego, o sześciu oktawach, ton przewyborny; Instrument ten jest mocno zrobiony, mechanika jego jest tak sztuczna, iż obeysięby się można bez pedałów: mocniejszym lub słabszym przycisnieniem palców, głos najsłabszy lub najmocniejszy wydać można, a przez nową tę mechanikę, nigdy się prawie instrument ten nie rozstraja, co wielką jest przysługą dla miłośników muzyki, mieszkających na prowincyi, gdzie częstokroć trudno mieć organistrza do nastrojenia. — W tymże handlu znajduje się do sprzedania Pantalón Wiedeński, cały z drzewa mahoniowego, brązem ozdobiony, pięknego, pełnego tonu. Obydwa te instrumenta łatwe są do grania, i za słuszną cenę nabyte być mogą.

2. Po śmierci Jana Dąbrowskiego Aptekarza, pozostała w mieście Mińsku Apteka, położona na wysokim rynku, zupełnie urządzona, oraz opatrzona dostatecznie w zapasy materyałów, wypuszcza się warędę. Ktokolwiekby zyczył sobie, wziąć warędę wspomnioną Aptekę, ma zgłosisię jak najprędziej do W. Wincentego Sienkiewicza Nauczyciela Gimnazjum Mińskiego i okazać pewny fundusz wartości jęy odpowiedni.

2 Dnia 2go terażniejszego miesiąca o godzinie 3 z południa, zbiegł poddany ze wsi Bitancow z folwarku Sukiszek, imieniem Stanisław Kunowicz lat 18 wzrostu średniego, włosow ciemno rasy, niema jednego zęba na przedzie, surdut miał na sobie szaraczkowy z axamitnym kołnierzem, czapka ciemno zielona, jeśli by się gdzie taki człowiek znalazł, niżey piszący się uprasza o dostarczenie jego do Zierchności Mieyscowey, lub do domu Mola w Mieście Wilnie na Subocz ulicy pod Numerem 32 położonego. Adam Kociel.

2 Doktor Medycyny Wiczyni, tutejszy Wacyrynator, słysząc uzalających się, iż w mieście tu nie można mieć materyi do wacynowania, zawiadamia Publiczność, iż u niego dostać można tey materyi w każdym czasie, a mianowicie co poniedziałek, wtorek i środę; o południu zaś zastać go można codziennie w Kamienicy JPana Mazurkiewicza, w miejscu zejścia się ulic niemieckiej i trockiej, położoney.

3 Sąd Ziemski Upitski, w skutek rezolucyi 2go Departamentu Litt: Wilen: na podaną prozbę przez kredytorow, schedę z exdewizyi Jotajńskiej JW. Biskupowi Kossakowskiemu wydzieloną, przez publiczną licytacją w roku 1816 Januar: 15 dnia w mieście sądowym Poniewiezu wyprzedać postanowił. Zyczącym nabyć rzeczoną schedę przez mnieyszą awizacyą ogłasza.

Tomasz Chodorowski Regent Ziem: Upit: